

Előfizetési feltételek:
 Fizetendő Debreczenben.
 Egész évre . . . . . 2 frt.
 Fél évre . . . . . 1 „
 Községeknek . . . . . 62 kr.
 Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:
 Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
 Vilmos sórcsarnoka szomszédságában.)
 Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:
 Négy-hasáboz petit aorért 8 kr;
 többszörinél 6 kr.
 Nagyobb és többszöri hirdetéseknek igen kedvező engedmények tételnek.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyiltér“-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
 Hirdetések és előfizetések helyben kiadói hivatalnál, *Osáthy Ferencz, Telegdi K. Lajos*, Budapeston: *Goldberger A. V., Általános Tudóstóló VII., Erzsébet-körút 14., Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein és Vogler*, Bécsben, Prágában *A. Oppelk, Schaleck H.* és Párisban, Hamburgban s Majnai-Frankfurtban: *G. L. Daube* és *Mosse Rudolf* hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Tanév előtt.

Debreczen, 1899. augusztus 23.

A nagy vakáció boldog órái lassanként lepergenek. — Még néhány nap s eljön újra szeptember: megkezdődik a tanév.

Már tatarozzák a tantermet, melyekben az ifju nemzedéket az életre fogják előkészíteni. A pedellus letörli a katedrálót és a padokról a tavalyi port. Kicsiny és nagy diákoknak már az új tankönyvek beszerzésén jár az esze; a szülék sok kisebb-nagyobb hétköznapi gondja mellé pedig megjelenik egy másik gond. A gyermek jövője veti előre árnyékát. Minden gondolatukat az a kérdés foglalja le: mivé neveljük a fiut!

Az apa és az anya tanácskozik. Az a gondolat, hogy gyermekök jövő pályáját döntik el, szinte ünnepies zománczsal vonja be ezt a hátralevő néhány napot. S épen ez a szeretet sugalta gondolat keveri a szülőket a legnagyobb tévedésekbe. A szegény: urat akar nevelni fiából. Az iparos és kereskedő azért taníttatja a gyermekét, hogy ügyvéd vagy orvos legyen belőle. — Beteges ámbiczió ez, mely sokkal szomorubb, semhogy ezt a jelenséget gyermekeink pályaválasztásánál figyelmen kívül hagyjunk szabadna.

Csak a statisztikai kimutatásokra tudunk hivatkozni. A számok e labirintusa hidegen beszél el, hogy hányan válnak évente a beteges ámbiczió áldozataivá. Mikor egy életpályáról, a jövő megélhetéséről van szó, akkor nincs helye olyan aprólékos szempontoknak, mint a hiúság.

Mennyi megszámlálhatatlan utja van a boldogulásnak! Vannak, akik híres ügyvédeké válnak, mások a mérnöki pályán alapítják meg a jövőjüket. De ki merné azt állítani, hogy a kereskedői vagy az iparosi pálya nem alkalmas arra, hogy a boldogságról és megelégedésről szőtt ideálokat meghozza. — Természetesen a

szegény és szerencsétlen emberek rendszerint szűk látókörűek. Ők az egész világból csak a gazdag és szerencsés embereket látják. Pedig minden pályán kell dolgozni s ha már munkáról van szó, akkor a szurtos kötény munkásai ép oly tiszteletre méltók, mint azok, akik tollal keresik meg kenyerüket.

Az az alkalom, amelynek kapcsán ezeket elmondjuk, minden esztendőben újból és újból megjelenik s mindannyiszor nem kis fejtörést okoz a szülőknek. Az az izgatottság, amelylyel a pályaválasztás problémáját tárgyalják: eléggé indokolt. Még a legobjektivebben gondolkozó agy is könnyen megtévelyedik a sok kínálkozó pálya között. Nem csoda tehát, ha abban a tévovázásban a praktikus józan ész huzza a rövidbet s a mamák hiúsága győzedelmeskedik.

Nálunk az a szokás, hogy megrohanunk egy-két pályát, például a jogit vagy orvosit s más hű-z jövedelmező pályára nem akad magyar ember.

Igy nincs vegyészünk. Az egyre alakuló gyárak drága pénzen alkalmazzák a külföldi mérnököket és vegyészeket, de ez nem ötlük a magyar szülök szemébe. Építészaink is külföldről hozzák a jobb rajzolókat. Pedig nem szabad megfélekednünk arról, hogy nekünk van technikák, magasabb fokú ipartanodánk, mindenféle szaktanfolyamunk, kereskedelmi, ipari és keleti akadémiánk. Csak azok vannak kevesen, akik ezekben az új iskolákba beiratkoznak. A finomabb iparcikkeket még mindig külföldről hozzák. Iparvállalatainkat német, francia és angol emberek vezetik. Nem titok az sem, hogy kereskedelmünk is nagyrészt német. Mi ennek az oka? Az, hogy minden, ami jövedelmező nálunk, az többnyire idegen kézben van, magyar ember szegélyei az olyan munkát, amelyhez le kell vetni a kezét.

Dicsekedve szokták emlegetni, hogy fiskális állam vagyunk. Mit dicsekszünk vele? Hogy sok a perünk? Bizony ennél sokkal nagyobb

dicsőség lenne, ha azt mondhatnók, hogy oly fejlett az iparunk, hogy — tesszem azt — tüért nem kell a külföldre menni, mert még azt a piczi szerszámot is külföldről hozzák be.

Most, mikor újra kinyitják az iskolákat, mikor újra időszertüvé válik az a kérdés, hogy fiainkat milyen pályára neveljük: akkor gondolják meg ezeket a fontos kérdéseket. Elvégre nem vagyunk már fiatal nemzet, három évvel ezelőtt ünnepeltük ezeréves fennállásunknak évfordulóját. Ideje tehát, hogy kissé más szemmel nézzük a kereskedői pályát, mint eddig, mert be kell látnunk, hogy mégis ezek a legjövödelmezőbb pályák.

Furcsa dolgok.

1899. aug. 26.

A mi édes szép magyar hazánkban igen furcsa dolgok történnek nem ritkán.

Nem akarunk most sok mindenre kiterjeszkedni, csak éppen arra, hogy mennyit kikap nálunk a magyarság.

Brassóba — a szászok Kronstadtjában országos tüzoltóösszejevetel volt, a mely alkalmából persze — szokás szerint — nagy diszebed volt, a melyen sok, sok felköszöntőt mondtak.

De az összes felköszöntők közt a legnagyobb feltűnést, egy kolozsvári m. kir. egyetemi jogtanárné keltett. Nem azért, mert nagyságos ur, magyar jogtanár mondta, hanem azért, mert ez volt az egyetlen, a mely német nyelven mondatott el, a jelen volt szász hölgyek egészségére.

Tiltakozott a közönség e merénylet ellen, de a magyar közjog tanára kijelentette, hogy ő az anyanyelvén kíván beszélni és ez a német.

Hát ez bizony nagyon furcsa dolog.

A magyar állam egy polgára, az egyik magyar egyetem jogtanára, magyar hazafiak, magyar ifjak nevelője, azzal dicsekszik, vagy talán henczeg is, hogy neki az anyanyelve német s van bátorsága egy tiszta magyar hangulatu társaságot ily merészséggel megbotránkoztatni.

Nem menti Lindner Gusztáv egyetemi jogtanár urat az, hogy előzőleg a „hermanstadt“ (állítólag: nagy-szebeni) jogakadémiai tanára volt s az sem, hogy német a neve.

Ugyanez alkalommal, egy másik nagy-szebeni szintén tanár Korodi Lucz, azt a neveltlenséget cselekedte meg, szintén a brassói diszebed alkalmából, hogy mikor a vendégek „Isten áld meg a magyart“ nemzeti imánk elénekeltére mind felállottak, ő tüntetőleg ülve maradt.

Hát hiszen nagyon sajnálatos, hogy az a két úr, a kik a magyarnép pénzén élésködnék, — másképp nem tud hírnévre szert tenni, mint ilyen utakon.

Csodáljuk, hogy a jelenvolt magyarok szó nélkül elnyelték ezt a két keserű labdacot. Ámbár igazok volt. Ekkora neveltlenséget ott megtorolni, kellő mértékben nem is volt szabad.

Jó feleletet adott a kolozsvári dalárda jubileumán Sándor József orsz. gyül. képviselő, az ismert derék hazafi, a ki egy felköszöntőben szóba hozta a brassói g y á s z m a g y a r k á k a t.

Azt mondta: Ugy látszik, hogy mi a magyar állameszme lobogóját társadalmi téren nem tartjuk elég erősen. Pedig az ilyen emberektől társadalmi téren averzióval elfordulni, a mint például a test kiküszöbölő magából a kóros anyagokat. A német egységet a dal- és tornaegyesületek készítették elő, az egyik a testet erősítvén, másik a szívet. Az utóbbi hivatást kell nálunk is teljesíteni a dalegyesületeknek.

A felköszöntőt zajos tetszéssel fogadták. Reméljük is, hogy ugy ez a két úr, mint a hozzájuk hasonló magokról megelégedezett hazafiak (?) magasabb helyről is kikapják a jól kiérdemelt lecckét.

És nagyon furcsa is volna, ha az ily dolgok megtorlás nélkül mulhatnának el. Nagyon ráuk kaptak már a — rakoncátlan elemek.

Karcolatok.

— Innen-onnan, mindenünnen. —

Ki sem dühöngtük eléggé magunkat a kánikulai fertelmes napok miatt, ime egyet fordult az időjárás kereke s a héten már — fáztunk.

Nosza engedékenyebbek lettünk a kánikulla iránt s kívántunk belőle vissza — utókura gyanánt — egy csomócskát.

Sajnos, a meleg ugy tett velünk, mint szent Pál az oláhokkal. A — faképnél hagyott.

TÁRCZA.

Kolozsvári levél.

Mottó: Éljen az ének,
 Éljen a dal.
 Benne öröm van
 És diadal!

Kedves szerkesztőm!

Negyvenkettes tősgyökeres debreczeni kálvinista nyakamat tartom a Damokles kardjaként fellettem függő szerkesztőségi ollónak hosszas hallgatásomért, de Isten és a debreczeni dalárda a tanum, hogy a Pegazus napok óta mindhiába küzd Jókai „Még is mozog a föld“ theóriája ellen. — Az itt folyó hó 19—21-én lezajlott polgári dalárda 25 éves fennállása impozáns megünneplésével egybekötött toroksziszolás az agyrendszer szellemlethargiába merítette.

Mindazonáltal ugy vélem, kedvesek lesznek szeretett földieim előtt soraim, melyekben hacsak halvány árnyalatával a valóságuk — vissza igyekszem adni dédelgetett kedvenczünknek, a piros pántlikás dalároknak, itt létük alatti lelkes ünneplését.

Itteni derék dalosaink már hetekkel megelőzőleg lázasan készülődtek, hogy vendégjeik megillető fénynyel fogadtassanak, s a lakosság részéről szíves barátságban és vendégszeretetben részesítsenek. A mi, azt hiszem, teljes mértékben kielégítő is volt.

Tizenkilencedikén reggel 7 órakor hozta az én szerelmes földieimet a gőzmasina kincses Ko-

lozsvár városába. Mikor meghallottam a vonat jelzést, Isten tudja miért, ugy össze volt szorulva a torkom, és a szívem oly hevesen kezdett verni. A mikor pedig az első veres pántlikát megláttam, a köny és mosoly egyszerre találkozott arczomon. Riadó, taps, éljenzés fogadta őket, s én éreztem, hogy keblem a büszkeségtől dobog!

És aztán virágzáró közt mikor bevonultak, s szétoszolva büszkén jártak, keltek, a szellő lágy csókjától lengő piros pántlikával, Kolozsvár sok szép asszonya legeltette rajtuk tekintetét. De hogy is ne! Torday Gábor bá' örökké mosolygó arcza, Seitz Sándor bá' szép karcu alakja, a csolnákzó érdemes igazgatója Polónyi Andornak angol tudós vonásai, Boros bátyám két kifent-kent bajszszuronya, Junga földi Afrika oázában égbemeredő piramisszerű termete, Péter Gábor méltóságosan ringó-rengő személye és Márk Endre elnök ur ozmán-rendjével, melyen a félhold olyan kedves odaadással tört meg, még a milanói Vénust is meghódították volna.

Ide érkeztek még a brassói, marosvásárhelyi és a tordai dalosok kitünő tagjai is. Kik szintén nagy lelkesedéssel és örömmel fogadtattak a kolozsváriak részéről. Estve a világhírű kolozsvári sétátéren levő kioszkban ismerkedési összejövetel volt, melynek részleteinek elmondását Kovács Jankó festőművész földimre háritom, ki ezt követőleg másnap reggelig kereste a vele összebrudereskedett házi gazdáját.

Az ünnepély kimagasló pontját képezte az ünneplő dalárda diszközgyűlése, melyet lelkes hazafiás eszméktől áthatott beszéddel városunk nagyérdemű polgármestere Szvacsina Géza nyitott meg az ősz dalárda „Isten áld meg a magyart“

együttés éneke után. — Itt is kivette a részét az ünnepléstől Debreczen. — Mert valahányszor a titkári jelentés kapcsán a piros pántlikásokról emlékezés tétetett, mindannyiszor zúgó éljenzésbe tört ki az előkelő nagyszámú közönség. Megható jelenet volt azután, midőn az ünneplő dalárda 25 éven át fáradhatlanul munkálkodó elnökének Benigni Sámuelnek nejét, kinek szintén elévülhetlen érdemei vannak a dalegylet 25 éves történetében, a polgármester az emlékéremmel kitüntette — feldiszipeltte, valamint férjét is. — Perczekig tartott a zajos ováció, mely csak akkor ért véget, midőn Márk Endre a debreczeni dalegylet nevében remek szalagot tett a dalárok jelégé kisérletében az ünneplétek lobogójára, a többi testvér dalköröktől követte.

Délbe bankett volt a Lövdében kitünő menüvel. Természetesen a toasztok egész sorozatát követte a kitünő hangulatu társasébedet. Mely csak akkor oszlott szét, a midőn a színházba kellett menni, hogy a remekül sikerült ünnepélyt, hangversenyvel zárják be.

Debreczen! Valjon nem dobogott e hangosabbban a szíved, midőn daláraid kimagasló művészi bravúrral előadott „Honfida la“ frenetikus tapsvihart, lelkes ovációt provokált messze idegenbe!

Nem elfogultságból, mert én is a basahalmán belől láttam meg először a fohagymás kolbászt, de a kolozsvári műértő művelt közönség ítéletét hirdetem akkor, midőn azt mondom, hogy oly remek összhangzatos, művészi nivón álló szabatos előadás, mit a piros pántlikások produkáltak, még a többi testvér dalárok remeklésén is felül emelkedett magasan — magával ragadva a dalért lelkesülőket.

Estve fényes táncmulatsággal végződött a program. A piros pántlikások azonban ez meg-előzőleg a polgármestert gyönyörű szerenádval lepték meg, ugyszintén előző nap Benigni Sámuel végtelen kedves nejét is, ki férjével elhalmozta őket a vendégszeretet ezer és ezer jelével.

Kegyeletes tényit is gyakoroltak, a mennyiben E. Kovács Gyula sirját gyönyörű gyászdalok kisérletében megkoszorúzták a kolozsváriak nagy elismerése mellett.

Hogy miként folyt le a Lövdébeni táncvigalom, arról beszámolni sem én, sem a „Blassini szálló“ derék vendéglőse Winkler uram se tudna, ki folytonosan együtt tartott velök. — Annyt azonban tudok, hogy daláraink itt is fenomenális hatást kelteket remek, a jó bortól tüzről pattant dalaikkal. Sokat tapsoltak Nagy kántor uram gyönyörű szólóinak is.

Ma, azaz anno 1899 augusztus hó 21-ik napján a vendégszeretettől kifogyhatatlan Benigni Sámuel tanyáján mulatnak dalosai a legmagyarabb városnak, én pedig kedves szerkesztőm, a három napos ünneptől összetörve, fél szemmel aludva, a midőn soraimat zárom, a mindenható nagy Isten nevére kérem édes szülővárosom, fogadja ismét diadalokat aratott országos hírnevű dalosait, hogy ajkaikról örömmel szálljon:

Éljen az ének,
 Éljen a dal.
 Benne öröm van,
 És diadal!

Kolozsvár, 1899. aug. 21.

Csokonai Vitéz Mihály.

Legjobban az őszi-tavaszi felöltők panaszkodhatnak a szeszélyes időjárás fölől.

Nekik alig vala nyugtuk az egész nyár és kikullán át.

Hordták, cipelték őket unos-untalan, mintha a szabó a gazdájukhoz varrta volna őket.

Most már csak azt szeretnők tudni, hogy nem ilyen sorsa lesz-e majd a meglevő és reménybeli — téli kabátoknak?

*

A jó Isten is, meg a város is öntöztette a héten a város utcáit a — hűvös napokon.

Ugy látszik azért, hogy — jóllakjanak vele. A mi sikerült is.

*

A fürdőző s üdülő közönség megszépvenve a hirteleni hideg időtől, sietett haza.

Hát egészen igazuk van. Dideregni itthon is lehet s a mi fő, — sokkal olcsóbban.

*

A külföldön is meleg idők járhatnak.

Onnan gondolom, hogy Franciaországban, meg Belgiumban is, polgárok vére folyt az — utcáin.

Felforr a vér s legjobb csilapítónak találták — a csapolást,

Az igaz, hogy nem jégbe hűtött sörös hordót csapoltak, de — egymás testét.

Ne de mindegy. A cél el lett érve. — Lecsilapultak.

Egyik sörtől, másik a vértől. Ez már — gusz-tus dolga.

*

Világszerte nagy még mindig az érdeklődés a Dreyfus ügy iránt.

Természetes. Ugy össze van már bonyolítva, hogy méltán kíváncsi a világ arra, miszerint hol és mire fog a dolog — kilyukadni.

Itt is ugy lesz, mint a mesebeli időben.

Vajudnak a hegyek, és születik egy — mulatságos egér!

*

A kutyákra rossz idő jár — Debreczenben.

Valamennyi van, mind megszajkosaroztatott.

Türök is olyan a milyen nyugodtsággal, — de jobb szeretnék bizonyára, ha a szájkosarakkal — ételhordó kosarat függesztenének.

Hja, a rendőrség a hasznost nem mindig köti össze a — kelle messel.

*

Játékeret sürget a miniszter a gyermekeknek és az ifjuság számára.

Ugyan minek az?

A gyermekek feltalálják mindenütt, ha van dada, baka és — bokor.

A fiatalság meg eltanulta már a nagyobbaktól, hogy az egész világ egy nagy — játéktér.

Lehet abban játszani kártyával, dákóval, aszszonnyal, leánnyal. Csak — pénz legyen hozzá.

A kinek pénze nincs, az aztán fizethet az — életével.

Soké ugy se ér sokszor többet, mint egy — fületlen pityke.

*

A kertészek kiállítás rendeznek szeptember hó végével.

A természet állandó kiállítást tart fenn sok mindenből. Főképp a — mákvirágokból.

*

A tűzoltók országos összejevetelt rendeztek Brassóban.

Sok jó magyar ember gyült össze a maga jószántából s a nagy diszében egy magyar királyi egyetemi tanár — a társaság tiltakozása daczára — nem emelte föl a jelen volt hőlyeket.

Csodáljuk, hogy a magyar tűzoltók ennek a jámbornak a szalmatüzét, le nem fecskendezték valami kéznél levő tűzoltó szerszámmal.

*

Vége van a pompás, a jó s hosszú — vakációknak.

Nem örül annak se a diák, se a szüle.

A diák azért, mert megint kordába fogják, a szüle meg azért, mert ugyancsak mélyen kell a bugyilárisban kaparászni.

Hja, a tudomány akarmilyen selejtes, drága és határozott áru portéka.

Akár a császárszemlye.

*

A kosztadó asszonyok is nagyon készülődnek a — diákfogásra.

Hát hiszen ez is tisztességes életmód, hogy a tanuló ifjuságot ne csak tudománnyal traktálják, de enivalóval is.

— Pedig bizony — véli az egyik — az idén drága minden. Még a krumpli is.

— Az a lellem — mondja a másik. — Az ember azt se tudja, mihez fogjon. Diákot fogadjon-e kosztba, vagy — malacot hizlaljon.

*

Azt híresztelik a lapok a 70 évet jól meghaladt korosorú irónkról, Jókai a Mórról, hogy feleségesedni akar.

Elvenne pedig egy kedves, fiatal és szép szénészt.

Hja, rég megírta azt Petőfi, hogy azt a bizonyos sőt, mindenkorban szeretné nyalogatni a — kecske.

*

A fenti dologból jut eszünkbe, hogy a Jókainál sokkal fiatalabb, de szintén 70 éves jó kirá-junkat is feleségesítették az újságok.

Hát igazok van, a mikor ilyen hírlapi kacsákkal traktálják olvasóikat.

Ha kacsá, hát legyen — jó kövér a kacsá. — Jobban kapnak rajta.

*

Nagyváradon a kereskedelmi és iparkamarák küldöttei azon tanakodtak, hogy mint lehetne fel-lendíteni a — magyar ipart.

No, majd megfelel arra az ugyanott e héten tartandó vendéglősök, kávéosk és bormérők gyűlésén megjelenő sereg.

Hatalmas lendületet adnak ott tényleg a — vendéglői iparnak.

Hogyne! Mikor csak pezsgőből ezer üveggel kell elfogyasztaniok!

*

A debreczeni ev. ref. egyház 1899. évi augusztus 27-ik napján délelőtt 10 órakor az egyház tanácstermében presbyteri gyűlést tart.

— **Sámuel napja.** Ma van Sámuel napja. Ma üli nevenapját a debreczeni társadalom egyik köztisztelőben álló tagja, Boczkó Sámuel rendőr-főkapitány is. Boczkó Sámuel, aki szabadságát most nagyerdei nyaralójában élvezzi, mai névnapján alkalmából számosan felkeresték, hogy szerencsekívánatuknak kifejezést adjanak. A debreczeni rendőrség érdemes feje a rendőr tisztviselői kar nevében Végh Gyula tb. főkapitány üdvözölte. A többi Sámueleket is üdvözölték.

— **Eljegyzés a gróf Degenfeld családban.** Tátra-Füredről jelentik lapunknak, hogy Degenfeld-Schomberg Lajos gróf orsz. gyűl. képviselő leánya, Augustia, tegnap ott jegyet váltott Csáky László gróf ugocsmegyeyi főispánnal, Csáky Albin gróf fiával.

— **Városi rendkívüli közgyűlés.** Debreczen város tanácsa tegnap teljes tanácsulést tartott, a melyen szeptember 5-én tartandó városi rendkívüli közgyűlés tárgysorozatát állapíták meg és készítették elő. E szerint a szeptemberi rendkívüli közgyűlésnek csupán négy tárgya lesz. Tárgyai: 1. Tanácsi előterjesztés Debreczen szab. kir. város szabályozási tervének megállapítása tárgyában. 2. A Debreczenben tartandó kertészeti kiállítás helyi bizottságának anyagi támogatást kérő kérvénye. 3. Szabadságolvas iránti kérvények. 4. Bába oklevelek kihirdetése.

— **Daláraink Kolozsvárott.** Mult számunkban megemlékeztünk a városi dalegylet kolozsvári szerepléséről. Ujabbán a közetkező részleteket jelenthetjük. Résztvettek a kirándulásban Lengyel Imre, Vecsey Imre, Oláh Károly, Aczél Géza, Torday Gábor, Horváth János, Varga Lajos választmányi és Márk Endre elnök vezetése alatt 39 működő tag. Az egylet szombaton érkezett Kolozsvárra, hol a város nevében Losonczy János által tartott üdvözlőre Márk Endre válaszolt. Az egylet ajándékát, egy zászlószalagot a vasárnapi diszközgyűlésen adták át. Az ezután tartott diszében több felköszöntő hangzott el a debreczeniekre, a hangversenyen is fényes diadalt aratott az egylet.

— **Szintársulatunk** e hó 16-án kezdte meg a szigeti vendégszereplését. Elsőül előadták „Himfy dalait”, a melyben többek (igy Fenyéri) ellen tesznek kifogásokat. Az előadást vonatottnak írja az ottani lap. „A hálókocsik ellenőre” című bohózat nagy tetszést aratott s dicsérik az összevágó előadást. Pénteken az „Aranylakadalom” lelkesített szép számú közönséget. Szombaton mutatkozott be a „Gésák”-ban, a két új énekesnő Sárosi Paula és Egri Rózsa. — Állítólag a közönségnek „elégé tetszettek” a mi nagyon elasztikus bírálat. Ma a „Végrehajtó” bohózatot adják, holnap a „Madarász” kerül színre, azután „Szent-e vagy örült”, „Talmi herczegnő.” Azután megjelennek, de bérletszünetben a A Gyurkovics kisasszonyok a szigeti színpadon s ott fognak hódítani a jó ég tudja, hány estén.

— **A jogászok elnökválasztása.** Nem sokára megkezdődnek a főiskolában a választási mozgalmak. Különösen nagy éreklődés mutatkozik már előre is a jogász egylet elnöki tisztének betöl-

HÍREK.

— **A debreczeni ev. ref. egyház** 1899. évi augusztus 27-ik napján délelőtt 10 órakor az egyház tanácstermében presbyteri gyűlést tart.

— **Sámuel napja.** Ma van Sámuel napja. Ma üli nevenapját a debreczeni társadalom egyik köztisztelőben álló tagja, Boczkó Sámuel rendőr-főkapitány is. Boczkó Sámuel, aki szabadságát most nagyerdei nyaralójában élvezzi, mai névnapján alkalmából számosan felkeresték, hogy szerencsekívánatuknak kifejezést adjanak. A debreczeni rendőrség érdemes feje a rendőr tisztviselői kar nevében Végh Gyula tb. főkapitány üdvözölte. A többi Sámueleket is üdvözölték.

— **Eljegyzés a gróf Degenfeld családban.** Tátra-Füredről jelentik lapunknak, hogy Degenfeld-Schomberg Lajos gróf orsz. gyűl. képviselő leánya, Augustia, tegnap ott jegyet váltott Csáky László gróf ugocsmegyeyi főispánnal, Csáky Albin gróf fiával.

— **Városi rendkívüli közgyűlés.** Debreczen város tanácsa tegnap teljes tanácsulést tartott, a melyen szeptember 5-én tartandó városi rendkívüli közgyűlés tárgysorozatát állapíták meg és készítették elő. E szerint a szeptemberi rendkívüli közgyűlésnek csupán négy tárgya lesz. Tárgyai: 1. Tanácsi előterjesztés Debreczen szab. kir. város szabályozási tervének megállapítása tárgyában. 2. A Debreczenben tartandó kertészeti kiállítás helyi bizottságának anyagi támogatást kérő kérvénye. 3. Szabadságolvas iránti kérvények. 4. Bába oklevelek kihirdetése.

— **Daláraink Kolozsvárott.** Mult számunkban megemlékeztünk a városi dalegylet kolozsvári szerepléséről. Ujabbán a közetkező részleteket jelenthetjük. Résztvettek a kirándulásban Lengyel Imre, Vecsey Imre, Oláh Károly, Aczél Géza, Torday Gábor, Horváth János, Varga Lajos választmányi és Márk Endre elnök vezetése alatt 39 működő tag. Az egylet szombaton érkezett Kolozsvárra, hol a város nevében Losonczy János által tartott üdvözlőre Márk Endre válaszolt. Az egylet ajándékát, egy zászlószalagot a vasárnapi diszközgyűlésen adták át. Az ezután tartott diszében több felköszöntő hangzott el a debreczeniekre, a hangversenyen is fényes diadalt aratott az egylet.

— **Szintársulatunk** e hó 16-án kezdte meg a szigeti vendégszereplését. Elsőül előadták „Himfy dalait”, a melyben többek (igy Fenyéri) ellen tesznek kifogásokat. Az előadást vonatottnak írja az ottani lap. „A hálókocsik ellenőre” című bohózat nagy tetszést aratott s dicsérik az összevágó előadást. Pénteken az „Aranylakadalom” lelkesített szép számú közönséget. Szombaton mutatkozott be a „Gésák”-ban, a két új énekesnő Sárosi Paula és Egri Rózsa. — Állítólag a közönségnek „elégé tetszettek” a mi nagyon elasztikus bírálat. Ma a „Végrehajtó” bohózatot adják, holnap a „Madarász” kerül színre, azután „Szent-e vagy örült”, „Talmi herczegnő.” Azután megjelennek, de bérletszünetben a A Gyurkovics kisasszonyok a szigeti színpadon s ott fognak hódítani a jó ég tudja, hány estén.

— **A jogászok elnökválasztása.** Nem sokára megkezdődnek a főiskolában a választási mozgalmak. Különösen nagy éreklődés mutatkozik már előre is a jogász egylet elnöki tisztének betöl-

tése iránt, már csak azért is, mivel az országos diákkongresszus előkészítésének összes gondoljai a megválasztandó elnök vállalra fognak nehezülni. Természetes tehát, hogy ily körülmények között jogászaiknak nagy körültekintéssel kell eljárniok az elnök választásnál. Mint halljuk különben a jogászok nagy többsége újból Kun Bélát a mult évi elnököt fogják kandidálni az elnöki tisztségre, a kinek megválasztása már is bizonyosra vehető.

— **Schäfer Ferdinándné meghalt.** Egy jótékonyaságról általánosan ismert jólelkű urinő hunyt el tegnap este városunkban. Özv. Schäfer Ferdinándné életének 77-ik, özvegyiségének negyedik évében hosszas szenvedés után meghalt. A tisztes házaspár idegenből került Debreczenbe évtizedekkel ezelőtt s szorgalmuk és takarékoságuk által nagy vagyonot szereztek. Vagyonuk nagy részét jótékony célokra hagyták. A piacz-utcai 38. számú uagy emeletes házukat egy általuk létesített árvanevelő intézetnek hagyták, mely „Schäfer Ferdinánd és neje Legányi Juliánna árvanevelő-intézete” címet fog viselni. Az intézet működését, irányát végrendeletükben határozták meg, mely csak napok mulva kerül nyilvánosságra. — A temetés vasárnap délután 3 órakor lesz, az elhunyt piacz-utcai lakásáról, ahonnan a végtisztességtétel után a halottat a Kossuth-utcai temetőben levő családi sírboltba helyezik el. — A temetésen a városi dalárda is részt vesz.

— **Közvilágításunk.** A kitűzött határidőig hat ajánlat érkezett be közvilágítás vállalatra. Az Augsburgi légszeszgyár részvénytársaság, mely Debreczen-t ma világitással ellátja, a következő ajánlatot tette: Közvilágításra a légszeszért pillangóéggel óránként 0.8 krajczárt, Auer-éggel 0.59 krajczárt kér. Közvilágításra ezenkívül ötszáz ezer óra ingyenes fogyasztást ajánl fel. A légszeszt magánfogyasztásra köbméterenként 12 krajczárért, ipari célra nyolcz krajczárért hajlandó szamítani. A villamos világitást megánfogyasztásra hecto vatt óránként 3.6 krajczárért, ipari célra 2 krajczárért, míg a közvilágításra 0.7 krajczárért hajlandó szamítani; ez utóbbit amper óránként. — Balogh Mihály nyugalmazott főmérnök ajánlatának célja, — mint beadványában írja — hogy a légszesz világitás a város által hájzilag legalább egy évig oly módon kezeltesék, hogy a városnak ezen kezelésből hátránya ne származhassék. Ajánlattevő ennőföggva kötelezi magát, hogy a világitásból esetleg előállott deficitet sajátjából fedezi és egy év multával, ha a város a kezelést magára nézve nem tartaná előnyösnek, a gyárat átveszi és helybeli egyénekkel részvénytársaságot alakít. Célja, hogy ily ezen vállalat jövedelme — ha a város a kezelést magára nézve nem tartaná előnyösnek — a városban maradjon.

— **Vesztett kutyák ellen.** Megnyugvással adjuk hírl, hogy a vestett kutyák ellen a leg-szigorubb intézkedéseket tette meg a rendőrség a tanácscsal egyetemben. A tanács ugyanis helyben-hagya a Végh Gyula tb. főkapitány által elrendelt zárlatot s egyben utasította a rendőrséget, hogy minden kutyát, még azt is, amelyik szájközarral van ellátva, de pórászson nem vezetetik, fogdosson össze és irtasson ki. Sőt azt is kimondotta a tanács, hogy akiknek kutyáját megfogják s megtudják, hogy ki a tulajdonosa, amiért az intézkedéseket nem tartotta be, 100 forintig terjedő pénzbüntetéssel fogják sújtani.

Az okos leány.

— Elbeszélés. —

Nem mese; így történt. Egy könnyű sóhaj szállt el a Reiter Leona szép piros ajkáról, mikor csendesesen felállt az íróasztaltól:

— Igazad van papa, mondta, megcsókolta az apja homlokát s lassu lépéssel kiment a szobából.

A hangja nem remegett, halványabb sem volt, mint máskor, de a mikor az ajtót betette maga után, az anyja megszólalt a diván sarkából:

— Pedig azt hittem, ezt az embert szereti.

— Ha szereti is, majd elfelejti, mondta a férje, koldusnak nem adom, ha még ragyogóbb lenne is a szeme s feketébb is a bajusza. Leona okos leány s most belátható a nevelés mire képes. Ha reád hagyom, most bizonyosan sir és fenyegetődzik, boldogtalannak hinné magát, így pedig beláthatja, hogy az a kapzsi ember méltatlan reá s nem dobja oda magát s egész jövőjét.

A szent meggyőződés szilárd hangján ejtette ki a szavakat, az asszony csendesesen egy könnyet morzsolt szét a szemében. Hányszor hallotta már ő ezt, mikor tizenhét éves volt, akkor hallotta az apjától s a másik tizenhét év után hallja férjétől. A második tizenhét év alatt pedig egyre azt tanulta, mit fog mondani, ha a leánya megnő, hogy fogja tanítani, hogy azt ne mondassák rá — okos leány, mert ez a titulus hosszú életbe kerül.

A leány pedig, mig egy Chopin-walzert a legnagyobb preczizitással zongorázott, elgondolta magában újra, a mit előbb ki is mondott: Papának igaza van, Hallay ugy látszik kapzsi ember. Az „ugy látsziknál” kissé megakadt; melléggondolatai

is születtek, biztató, lázító gondolatok, hátha csak látszik, hátha a papa rosszul látja. Ott sétáltak a plántasoron, hosszasan hallgattak, egyszerre Hallay erősen megfogja a kezét; Leona, én nagyon szeretem magát, szeret-e maga is?

A szorítás csaknem görcsös volt az erős férfikéz remegett s a leányt zsiabasztó bágyadság fogta el, de nem tudott szólni, csak mikor egyedül volt, oda szoritotta arcát a csipkés párnához, csak bullott a könnye s érezte, hogy szeret és szeretletik.

A papa pedig azt mondja, Hallay kapzsi ember, rengeteg az adóssága, a pénz kell, nem a leány, kérdezzük meg tőle. kell-e csak a leány? — Ne kérdezzük papa, igazad van! — ez volt a befejezés. A papa megvolt elégedve, a mama megkönnyebbült egy morzsolt könnyecseppel és a leány nem sirt, nem szolt, nyugodt volt, de nem kérdezte, elég-e csak a leány?

Pedig megkérdezhetette volna.

Igy csak annyit mondott:

— Kérem, nem lehetek a felesége!

— Miért? — Kérdezte a férfi izgatottan?

— Mert... nem szeretem — felelte a leány csendesesen.

A férfi csak most vette észre, hogy nem lett volna szabad kérdezni.

Meghajtotta magát:

— Bocssásson meg Leona, hogy terhére voltam, ugy éreztem, hogy szeret. Tisztában kellett volna látnom, de azt hittem a látszat csalni szokott az igaz, a mit érezünk.

*

Jóslat lett volna ez! Ő is a látszatot kár-hoztatja!

Egy évtized gondos nevelése, tanítása győzedelmeskedett. Nem sirt, csak szótlan volt, mintha beteg lett volna, de a jól nevelt ész megnyugtatta, nincs semmi bajod, csak hiányzik neked valaki, a kivel nem fogsz többé beszélni, pedig boldog voltál, ha hangját hallottad. De az a hang tud másforma is lenni, nem csak komoly, lágyan csengő, tud heves, hangos, recsegő is lenni. Minek hallanád ugy is. A papa javadat akarja, felvilágosított s te okos leány vagy!

Csakugyan ugy volt; Reiter Leona okos leány volt, nem dobta oda a jövőjét egy sötét szem pillantásáért, megfontolt mindent, s nyitott szemmel látta, hogy a világ kapzsi.

A leányok pedig csak akkor boldogok, mig lehunyt szemmel járnak, ha felnyitják a szemüket, már csak okosak lehetnek.

II.

Tiz esztendő mult már el azóta, hogy Hallay aljegyző ur az első pezsgős poharat vágta a nagy-tükör kellő közepébe, keservesen húzta a cigány, keserves a mulatás is, az élet is... mikor egyszerre megszólalt Tardy Pista.

— De csak Reiter Leona nélkül.

— Mi közöd hozzá — rival rá Hallay s a második pohár a Tardy Pista jámbor arcába repült.

— Hát minek mondtad ki a Leona nevét, nem szabad lett volna azt kimondani.

Mondom tiz év mult el; Hallay a legfessebb bírója a kir. törvényszéknek, az asszonyok boldondlnak érte, a leányok meg szerelmesekek belé.

Egyik megkomolyodott cimborája folyton oktatja.

— Hagyd abba pajtás, tönkre teszed magad mindenképpen, drága az ilyen mulatozás...

Átöleli a józan cimborát, mámoros arczzal a szemébe vigyorog és a mint durva nevetéssel mondja:

— Megvan még Reiter Leona!

Aztán iszik ujra, ujra; ha a leányok így látnák...

Szerencsére nem látják, ha hallják, akkor meg nem hiszik, — mert a leányok olyanok, hogy a mit nem akarnak, nem hisznek el.

Hanyag elegáncziával megy fel Hallay a Reiter Leona lakására. — A leány régi ismerősként üdvözli, tudja, hogy ilyen időben jön.

A férfi kissé komolyabb, mint máskor, megfogja a leány kezét, az még bátran néz a szemébe.

Nem fut át egyikőjükön sem semmi varázs, mikor így, kéz a kézben, együtt állanak; a férfi megszólal:

— Leona, akar-e feleségem lenni.

A leány arczán, mintha gyöngö pir futna át, nem rezdül meg a keze, a hangja sem remeg.

— És ezért tiz évet kellett várunk. Én mindig tudtam, hogy nem érdek hozza ide, hanem a szive.

A csalfa látszat így boszulja meg magát.

— **Az új sertésvásártér.** A sertésvásártér rendezésének kérdése végre elintézéshez közeledik. A gazdaközönség majdnem két éve sürgeti már a sertésvásár rendezését és azt csak most határozták el. A tanács Komlóssy Arthur főjegyző polgármester helyettes elnöke mellett tartott ülésén utasította a mérnöki hivatalt, hogy a vágóhid előtti sertésvásártér rendezését, miután legközelebb várható, hogy Debreczent a sertésvész miatt elrendelt zárlat alól feloldják, — haladéktalanul kezdje meg, hogy a sertésvásárok megtarthatóságának a vásártér rendezetlensége akadályul ne szolgáljon. A sertésvásártérhez még a szomszédos területek is szükségesek, evégből elhatározta a tanács, hogy a kisajátítási jog eszközéséhez sürgősen megkéri a belügyminiszter jóváhagyását. A szükséges telkek építését legközelebb megkezdik a sertésvásártéren.

— **A román kath. V. o. gymnasium.** Wlassics Gyula kultuszminiszter — mint értesülünk — a debreczeni román kath. gymnasium felállítását ugyanazon feltételek mellett engedte meg, mint azt a helybeli piarista rend kérelmezte. Már eddig is javában iratkoznak be az V-ik osztályba, melynek tantervét pár nap múlva teljesen berendezik.

— **Szathmáry Zoltán drámája.** A kolozsvári nemzeti színház igazgatósága „Megtorlás” címen 1 felvonásos drámát fogadott el előadásra Szathmáry Zoltántól. A darab szeptember első felében kerül színpadra.

— **A kollégium keleti kapuja.** A kollégium keleti kapuja nagyban hasonlít a régiék János templomának kapujához, melyet háboru idején kinyitottak, békében bezárták. A keleti kapu is egész vakációban zárva szokott lenni, de mikor megkezdődik a tanárok és tanulók harcza, illetve mikor beáll a szorgalom idő, kinyitják. A keleti kaput már kinyitották. Megkezdődik a tanítás. Egyelőre ugyan csak a gyakorló iskolai beiratások kezdődtek meg, de azért a kapu már nyitva van, jelezve a nem sokára kezdődő háborút. Egy rövid hét csak és fölhasználni a muzsafiak bangos csatakiáltása s az ő kollégiumba visszatérnek a kipihent gyermekek, a jökevény diákok.

— **Tűz a Piac-utcán.** Hétfőn délelőtt 10 órakor a 38. szám alatti Schäfer-féle piac-utcai háznál tűz ütött ki. A tűzoltóság a telefon értesítés után azonnal a vész helyére vonult — kért viztartálylyal. Gyönyörűen dolgoztak a tűzoltók. Hatalmas vizsugár zuhant a lángoló épületre, melyről a tűz már már tovább terjedt, egyszerűen a vizsugár megszűnt. Nem volt víz. A két viztartály hamar kiürült és az emberek aggódva várták a többi hordók megérkezését. A többi öt hordóval a nagyerdői fasort locsolták. Kétségbe esetten küldtek a tűzoltók a Nagyerdő felé bérkosikat, hogy kerítsék elő a hordókat s tényleg három meg is kaptak közülük, kettőt azonban nem leltek sehol. Elég az hozzá, hogy a tűzét valahogyan eloltották, a nélkül, hogy komolyabb baj történt volna.

— **Az ősze jele.** Hát bizony közel, közel az ősz. Nem sokára elhervad az utolsó virág is s az utakon a csipős őszi szél sodorja a sárgult levelet. A nagyerdőn is látszik már az ősz. Csak pár nappal ezelőtt irtunk a zöldben hűsölő boldogokról, az árnyas lombok alatt nevetgélő szép asszonyokról s most már meg kell írunk, hogy milyen elhagyott kezd lenni az erdő. A park utain már kevesen járnak, azok is őszi ruhában, este különösen felöltövel, mert hát az esték és reggelek már hűvösek. Jön az ősz. A lombok alól nem hallatszik a vig madár dala, az édes kacagás: pergő levelek gyászos siralma, letört száraz ágak panaszos zörgése tölti be a kedvtől, az örömtől kevéssel elébb, oly hangos erdőt. Még a kevés kintjárók lépteinek dobaja is szomorú, olyan egyhangú. A kedély, az meg olyan levert, olyan borongó, de hogy is ne, mikor előtte hervad az erdő, előtte hull el a virág s lábái elé peregnék a sárga levelek.

— **Bűnügyi végtárgyalások.** A debreczeni kir. törvényszék szüneti büntető tanácsa a jövő héten folytatja a következő ügyekben tartott végtárgyalást. — 28-án hétfőn Sinay Gábor gon. ok. súlyos testi sértés, Tóth Jánosné és társa hivatalos hatalommal való visszaéléseért. Papp Antal és társa ellen lopás büntetéseért. Szeptember hó első napján, pénteken Balogh Mihály orgazdaság. Farkas Jakab és társa lopásért. Szathmáry Ferenczné rágalmazás és zsarolás. D. Somogyi Juliánna ellen lopásért.

Irodalom.

„**Mirjam**” című imakönyv második és jelentékenyen bővített kiadása, a melyet a zsidó nők számára magyar nyelven dr. Kiss Arnold veszprémi főrabbi írt, megjelent. Ezen gyönyörű nyelvezettel megírt könyv hazafias tartalmánál, sok gondolatbeli szépségénél és fényes kiállításánál fogva méltán megérdemli, hogy a zsidók megvegyék. Mennyire hézagpótló és üdvös munkát végzett a szerző mű megírásával, legjobban mutatja az, hogy az első kiadás egy év alatt teljesen elfogyott.

A könyv ára: vászonkötésben 2 frt 50 kr, bőrkötésben 3 frt 50 kr, díszes csonttánczú kötésben 5 frt, legfinomabb bőrkötésben 6 frt. Megrendelhető Veszpremben Köves és Boros könyvkiadóhivatalában.

* **A Magyar Hirlap** a „törvény, jog és igazság” jelszavát már közel tíz év előtt, megjelenése első napján zászlajára írta. Szabadelvű volt a szó magasabb értelmében, a nélkül, hogy pártszemponttá tette volna valaha a szabadelvűséget. És demokrata volt kezdettől fogva mind mostanig. Ami az országnak s közügynek érdeke, annak a Magyar Hirlap meg nem vesztegethető szószólója. Ami a magyar hazafisággal összeütközik, azt Magyar Hirlap kérielhetetlenül üldözi, leleplezi. Teljes függetlenség minden irányban, a szabad szólás és a vélemény nyílt kimondása minden esetben, mindenkivel szemben; ez az az alap, az az erősség, a melyen a Magyar Hirlap épült. Politikája első sorban magyar és hazafias. Szépirodalmi része a magyar írók színejavát foglalkoztatja. A rovatok éppoly változatosak, amily megbízhatók a Magyar Hirlapban. A Magyar Hirlap minden igaz ügyet oltalmába vesz és így az egyes emberét is. Aki bizalommal fordul jogos panaszával a Magyar Hirlaphoz, az mindenkori megajánlja benne őszinte és őszintelen védőjét. Őszinteség az eszményi czélokért való fáradhatlan küzdelemben; ez a Magyar Hirlap programjának sarkalatos pontja. Munkaerője élén Jókai Mór áll, akinek neve már magában is a legnagyobb tisztesség és a leghatalmasabb írói erőt jelenti. A lapnak kezdettől fogva Fenyő Sándor a szerkesztője, akit egy a politikai, mint minden más ténen a legjobb írói erők vesznek körül. S a Magyar Hirlap egész sereg kedvezményt ad előfizetőinek állandón. Ezek közt legértékesebb a rég híressé vált karácsonyi ingyen album, amely mindenkori eseménye a magyar irodalomnak. Ezt a lap minden előfizetője teljesen díjtalanul kapja meg karácsonykor. A Magyar Hirlap könyvalakuan közli regényeit, úgy hogy könnyen bele lehet kötni. Legnagyobb íróink, a magyar irodalom atyamestere, Jókai Mór állandón csak a Magyar Hirlapnak írja szépirodalmi dolgozatait, gyönyörű regényeit, a melyek közül még ez év folyamán megkezd egy rendkívül érdekeset. A Magyar Hirlap minden előfizetőjének készséggel felel bármely kérdésére a szerkesztői üzenetek rovatában. Kedvezményes áron adja továbbá a gyönyörűen illusztrált „Francia Divatlapot” s a „Kis Világ” című pompás gyermeklapot. A Magyar Hirlap előfizetési ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Előfizetni lehet Budapest, V., Honvéd-utca 4. sz. alatt, a Magyar Hirlap kiadóhivatalában.

* **Az igazságot!** Ezt a jelszót írta zászlójára a „Reggeli Ujság” szerkesztősége. Három évi fennállása alatt a „Reggeli Ujság”, a mely a legolcsóbb politikai napilap, eddig is ezt az irányt követte. Pártoktól teljesen függetlenül egyaránt megmondja véleményét a kormánnyal vagy az ellenzékkel szemben. Mutatja ezt a közelmultban lezajlott Hentzi-emlék beszterlési ünnepélye ellen való erős állásfoglalása, a melyet pedig a napi sajtó legnagyobb része oly előszeretettel hallgatott agyon. Társadalmi és művészeti eseményeket tárgyaló rovatái, objectív s a stréberséget kérielhetetlenül üldöző közleményeivel és cikkeivel eddig is sok elismerést vívtak ki. Regényei, tárcái előkelő írók legérdekesebb munkái. Közgazdasági irányban az erők kiegyenlítését tartja szem előtt és mert éppen itt van legnagyobb szükség a korrupció üldözésére nem egyszer erős harcot vívott már az igazságot. Híradásainak gyorsasága mellett arra fektet főszlyt, hogy azok megbízhatók igazak legyenek. A „Reggeli Ujság” 8 oldal tartalommal jelenik meg és előfizetési ára: Vidékre postán küldve: egy hónapra 50 kr., negyedévre 1 frt 50 kr., egész évre 6 forint. Budapestben házhoz fordva egy hónapra 30 krajczár. A „Reggeli Ujság” szerkesztősége és kiadóhivatala, VIII., József-körút 19.

CSARNOK.

Hét séta és hat levél.

I.
„Kedves Miczikém!
Tehát itt vagyok! A zöldben! Ah milyen édes érzélem fog el mikor e szavakat írom! Mintha harmateső hullana reám, mintha illatos, hűvös lombbal legyezgetnének. Csak az szomorít el, hogy oly rövid ideig lehetek itt. Szüleim, csak néhány hétre eresztettek nagynéném birtokára, ebbe a rejtett zugba, ebbe a kis puha madárfészekbe. Nagynéném végtelenül kedves asszony, megérkeztemkor mindjárt avval fogadott, hogy ő nem zárja be az ő kis madárkáját, hanem engedi, hadd repdessem, csapongjon szabadon. És én élni is fogok e szabadsággal! Ismeretséget kötök minden virággal, minden madárral. Hisz oly jól lehet itt mulatni. Ah édes Miczikém! Tele van a szívem boldogsággal, szeretnémm elsírni a te kebledre borulva! Miért nem lehetsz te is itt?
De ne félj egyetlen barátom, a mint elválásunkkor szentül megígértem, minden lépésemről, minden tettemről híven beszámolok neked! Pá, Miczikém megírok mindent!
Ölel
Gizi.”

II.
„Drága Miczikém!
Tegnap az erdőben voltam. Ah! még most is zeng, csicsereg a fülemben a madárdal. Oly boldog voltam ott, mintha csak engem üdvözölt volna a sügő lomb; mintha csak miattam szűrődött volna be az ágakon a napsugár, hogy utaimat megvilágítsa, mintha csak számomra teremne minden számóca, hogy ajkam megízlelje. — Igaz ugyan, hogy kirándulásom nem volt minden baj nélkül. Eltévesztettem az utat. Szerencsére talákoztam egy ifju vadászszal, a ki hazavezetett. Olyan zavart voltam, hogy mikor elváltunk, nem is köszöntem meg szívesességét. Nem megyek abba az erdőbe. Egész éjjel arról álmodtam, hogy eltévesztettem az utat s természetesen róla is, a ki azt nekem megmutatta. Pá, Miczim! Megírok neked mindent!
Ölel
Gizi.”

III.
Egyetlen Miczikém!
Ismét elmentem az erdőbe. Eszembe jutott, hogy mégis nagy udvariatságot követtem el azzal a fiatal vadászszal, hogy nem mondtam neki köszönetet, a miért az utat megmutatta. Hibámat helyre kellett hoznom s ezért nagyon örültem, hogy találkoztam a szomszéd földes urral. Bocsnátot kértem tőle, mire ő azt mondta; „Kisasszony! hogy én kegyednek segítségére lehettem, már ez maga is jutalom számomra.” Elbámulva néztem rá. — Hogy fakadhat ilyen egyszerű ajkon, ilyen finom bók! Míg beszél, úgy éreztem magamat, mintha ibolyát hinenének reám. S aztán megcsókolta kezemet. És én, mikor este hazamentem, folyton a kezeimet csókolgattam, melyeket az ő ajka érintett!... Pá, édes Miczikém! Megírok neked mindent!
Gizi.”

IV.
„Aranyos Miczikém!
Igazán olyan jó, hogy megismerkedtem azzal a fiatal emberrel. Különbön halálra untam volna magamat ezen az ostoba falun, a hol nincsenek mások, mint csak kakasok, a mik az embert a legszebb hajnali álmából felkukorikolják, mikor... A falu magában csak olyan, mint egy nagy, pompás keret, melyből hiányzik a kép, az élet... De, ha az embernek egy kedves ismerőse van, az más! Oly édesen elmulatok vele... A fényes szemei, oly beszédesen ragyognak rám, hogy azt hiszem, az ég csillagaival beszélgetek. Pá, Miczikém, megírok neked mindent!
Gizi.”

V.
Angyali Miczikém!
Ah, hogy meg nem szakadt akkor a szívem! Álomban sem éreztem soha ilyen boldogságot. Az erdő legsűrűbb, legsötétebb rejtekében voltunk, a hol a csalogyok legszívesebben fészkelnek, legédesebben danolnak. S ő megvallotta, hogy szeret. Fű, fa rábólintott, hogy higgyek neki, az egész erdő suttozta, hogy igaz, minden madár azt danolta, hogy minő boldogság vár reánk... Mért futottam el onnan? Pedig, hogy szaladt utánam a csermely csobogva, csalogatva, hogy ne fussak, mégis szaladtam. És egész éjjel nem aludtam, az ő szavai csengtek fülemben — de hiszen a mennyországban az angyalok énekében is csak azokat fogom hallani. Isten veled Miczikém, megírok neked mindent.
Gizi.”

VI.
„Inádot Miczikém!
Igen... a természet jobba, engedékenyebbé teszi az embert. Azt hiszem, a városban sohasem tudtam volna ezt megtenni. Fölkerestem őt ismét. S mikor megpillantottam, azt hiszem, láthatatlan angyalok vettek karjaikra és vetettek a keblére. Azt gondoltam, meghalok a csókjaitól s alig bírta bebizonyítani, hogy csóktól egyáltalán nem lehet meghalni. Istenem! mennyi boldogságot is élveztem én a hat séta alatt az erdőben. Mindennap nagyobb és nagyobb boldogság várt reám, egymásután élveztem át a gyönyör hat mennyországát — vajjon hátra van még a hetedik? Vajjon mi a gyönyörnek legmagasabb foka, mely még reám vár?
Isten veled Miczikém! Megírok mindent!
Gizi.”

VII.
A jó barátón ily előzmények után könnyen érthető kíváncsisággal várta a hetedik sétáról szóló levelet.
A hetedik sétáról azonban, — nem érkezett
Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

az ágakon a napsugár, hogy utaimat megvilágítsa, mintha csak számomra teremne minden számóca, hogy ajkam megízlelje. — Igaz ugyan, hogy kirándulásom nem volt minden baj nélkül. Eltévesztettem az utat. Szerencsére talákoztam egy ifju vadászszal, a ki hazavezetett. Olyan zavart voltam, hogy mikor elváltunk, nem is köszöntem meg szívesességét. Nem megyek abba az erdőbe. Egész éjjel arról álmodtam, hogy eltévesztettem az utat s természetesen róla is, a ki azt nekem megmutatta. Pá, Miczim! Megírok neked mindent!
Ölel
Gizi.”

III.
Egyetlen Miczikém!
Ismét elmentem az erdőbe. Eszembe jutott, hogy mégis nagy udvariatságot követtem el azzal a fiatal vadászszal, hogy nem mondtam neki köszönetet, a miért az utat megmutatta. Hibámat helyre kellett hoznom s ezért nagyon örültem, hogy találkoztam a szomszéd földes urral. Bocsnátot kértem tőle, mire ő azt mondta; „Kisasszony! hogy én kegyednek segítségére lehettem, már ez maga is jutalom számomra.” Elbámulva néztem rá. — Hogy fakadhat ilyen egyszerű ajkon, ilyen finom bók! Míg beszél, úgy éreztem magamat, mintha ibolyát hinenének reám. S aztán megcsókolta kezemet. És én, mikor este hazamentem, folyton a kezeimet csókolgattam, melyeket az ő ajka érintett!... Pá, édes Miczikém! Megírok neked mindent!
Gizi.”

IV.
„Aranyos Miczikém!
Igazán olyan jó, hogy megismerkedtem azzal a fiatal emberrel. Különbön halálra untam volna magamat ezen az ostoba falun, a hol nincsenek mások, mint csak kakasok, a mik az embert a legszebb hajnali álmából felkukorikolják, mikor... A falu magában csak olyan, mint egy nagy, pompás keret, melyből hiányzik a kép, az élet... De, ha az embernek egy kedves ismerőse van, az más! Oly édesen elmulatok vele... A fényes szemei, oly beszédesen ragyognak rám, hogy azt hiszem, az ég csillagaival beszélgetek. Pá, Miczikém, megírok neked mindent!
Gizi.”

V.
Angyali Miczikém!
Ah, hogy meg nem szakadt akkor a szívem! Álomban sem éreztem soha ilyen boldogságot. Az erdő legsűrűbb, legsötétebb rejtekében voltunk, a hol a csalogyok legszívesebben fészkelnek, legédesebben danolnak. S ő megvallotta, hogy szeret. Fű, fa rábólintott, hogy higgyek neki, az egész erdő suttozta, hogy igaz, minden madár azt danolta, hogy minő boldogság vár reánk... Mért futottam el onnan? Pedig, hogy szaladt utánam a csermely csobogva, csalogatva, hogy ne fussak, mégis szaladtam. És egész éjjel nem aludtam, az ő szavai csengtek fülemben — de hiszen a mennyországban az angyalok énekében is csak azokat fogom hallani. Isten veled Miczikém, megírok neked mindent.
Gizi.”

VI.
„Inádot Miczikém!
Igen... a természet jobba, engedékenyebbé teszi az embert. Azt hiszem, a városban sohasem tudtam volna ezt megtenni. Fölkerestem őt ismét. S mikor megpillantottam, azt hiszem, láthatatlan angyalok vettek karjaikra és vetettek a keblére. Azt gondoltam, meghalok a csókjaitól s alig bírta bebizonyítani, hogy csóktól egyáltalán nem lehet meghalni. Istenem! mennyi boldogságot is élveztem én a hat séta alatt az erdőben. Mindennap nagyobb és nagyobb boldogság várt reám, egymásután élveztem át a gyönyör hat mennyországát — vajjon hátra van még a hetedik? Vajjon mi a gyönyörnek legmagasabb foka, mely még reám vár?
Isten veled Miczikém! Megírok mindent!
Gizi.”

VII.
A jó barátón ily előzmények után könnyen érthető kíváncsisággal várta a hetedik sétáról szóló levelet.
A hetedik sétáról azonban, — nem érkezett
Kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

NYILTÉR.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes „**Henneberg-selyem**” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhöz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, **HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **ZÜRICHBEN**, — Magyar levelezés. — Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Chocolat

SUCHARD

Mindenütt kapható. **Cacao**

Kufeké

A tej legjobb hozzátévé a betegséget megakadályozza és eltávolítja gyermekektől.

Kapható gyógyszerárakban és drogusáraknál

Hirdetmény.

Elhalálozás folytán Biharmegye Homorog község határában 850 holdas birtok, ugyszintén Szabolcsmegye Nyir-Acsád község határában 2000 holdas birtok azonnal eladó, esetleg bérbe adatik.

Közvetítők kizárva. 1—3.
Értesítést nyújt Ernst Béla Karcagon.

297. szám.

Az ISTVÁN gőzmalom-társulat ÖRLEMÉNYEINEK ARJEGYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános malomgyűlésen megállapított s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint

Szám	Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett. Zsákkal együtt	100 kiló		Zsákként 4 85 kilogr.	
		frt	kr	frt	kr
A.	Asztali dara nagyszemű.	15	80	—	—
B.	Szinte aprószemű.	15	20	—	—
0	Királyliszt	15	20	—	—
1	Lángliszt kivonat	14	60	—	—
2	Elsőrendű zsemlyeliszt	14	—	—	—
3	Zsemlyeliszt	13	40	—	—
4	Elsőrendű kenyérliszt	12	80	—	—
5	Közép kenyérliszt	12	20	—	—
6	Kenyérliszt	11	40	—	—
7	Barna kenyérliszt	9	60	—	—
8	Takarmányliszt	6	—	—	—
11	Finom korpa zsákkal	4	20	—	—
11	„ „ „ zsák nélkül	4	—	—	—
12	Durva korpa zsákkal	4	—	—	—
12	„ „ „ zsák nélkül	3	80	—	—
12	Csírke búza zsák nélkül	3	—	—	—

A zsákok súlytartalma, — teljsúlyt tisztasúly-nak néve. (1—?)
A. B. 0—6. számig 85 kiló.
7. és 8. szám 70 „
11. 12. 50 „
Debreczen, 1899. augusztus 26.

999/1899 v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak V. II. 399/2. P. számú végzése folytán közhírre tétetik, miszerint a derecskei takarékpénztár részére özv. Hoffmann Józsefné debreczeni lakostól 250 frt tőke, ennek 1895. évi január hó 28-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 47 frt 43 kr perköltés erejéig 1895. évi június hó 6-án bíróság lefoglalt és 311 frt 50 krra becsült házi butorok, és egy zongorából álló ingóságok 1899. évi szept. hó 4-én délelőtti 10 órakor kezdetét veendő és Debreczenben végrehajtást szenvedett Egyháztéri lakásán megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1899. évi augusztus hó 16.
Bódogh Zsigmond.
1—J. bir. kiküldött.

Alapított 1782.

KONTSEK GÉZAelőbb **Gaszner Károly**

fűszer-, csemege-, bor-, ásványviz- és magkereskedése

DEBRECZEN, Kossuth-utca 11.

A földmívelésügyi m. kir. minisztérium felügyelete és a magyar bortermelők orsz. szövetségének vezetése alatt álló

m. kir. országos központi mintapincze

BORAINAK

főraktára

= Debreczen és vidéke részére. =

Hazánk összes kiválóbb borvidékének, eredeti palackozott asztali, pecsenye-, csemege- és gyógyborai óriási választékban és feltétlen természetes minőségben állandóan kaphatók.

Magkereskedésben mely e szakmában az ország legrégibb üzletei közé tartozik, mindenkor a legjobb mezőgazdasági-, konyhakerti- s erfurti virágmagvak fajtiszta s csiraképes minőségben kaphatók.

Nem bizományi raktár, hanem direkt összeköttetések a continens első magtermelőivel.

Árjegyzékkel kívánatra készséggel bementve szolgálók.

Szobapalló fénymáz házi használatra.

0. Fritze-féle Bernstein olaj-lackfesték

felülmúl minden más gyártmányt tartósság, keményesség és fény tekintetben.

0. Fritze-féle Bernstein olaj-lackfesték

szárad 6 óra alatt, jótállás mellett.

0. Fritze-féle Bernstein olaj-lackfesték

kiválóbb minden más gyártmánynál; 1 kg. elegendő 16 méter egyszerű behuzásra,

minél fogva használata a legolcsóbb!

Raktár: Debreczenben: Garofszky Lajos,
Nagy-Várudon: Berkes Bertalan,
Szatmáron: Lövinger József uraknál.

5-?

Uj kezekben.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a régi idők óta fennálló

Geréby Fülöp

fűszer- és csemege üzletét

a közelmúlt napokban átvettük.

Az üzletben mint vezető **Biró József** ur fog működni, s tekintettel arra, hogy ő a helybeli piacon már több mint harmincz éve elismert szakősmerttel bír, őszintén és bátran ígérhetjük, hogy üzletünkben minden a**fűszer és csemege**

körébe tartozó áru a legfrissebb minőségben, a legpontosabb és legszolidabb kiszolgálás mellett kapható.

Ezek után tisztelettel felkérjük a nagyérdemű közönséget, sziveskedjék becses pártfogásával szerencsételni s áruink kitűnőségéről, valamint a pontos kiszolgálásról meggyőződést szerezni.

Előre is hálás köszönetünket nyilvánítva maradunk

mély tisztelettel

Geréby Fülöp utódai.

2-2.

Uj bútorüzlet megnyitás!

A n. é. közönség szives tudomására hozzuk, hogy f. é. május hó 1-én Helyben, Piacz-utca 44. sz. alatt (dr. Ujfalussy-ház)

bútorüzletünket

megnyitottuk.

Dús választékban tartunk a legújabb stylum secessio, chippenthail, baroque, ó-német, angol stb. matt és fényezett bútorokban a legdiszesebb valamint legegyszerűbb kivitelben.

S a míg egyrésztől meghívjuk a n. é. közönség **állandó bútorkiállításunk** szives megtekintésére, másrésztől esedezünk kegyes támogata-ukér.

kiváló tisztelettel

Lamberger és Társa.**KLEIN TESTVÉREK ELSŐ KÖZVETÍTŐ ÉS TUDAKOZÓ INTÉZETE.**

Gróf Dégenfeld-tér 3. sz. (ezelőtt Rózsa-tér).

156-dik számú telefon állomás,

Fölkéretnek mindazon földbirtokosok, kiknek földjük volna kiadó esetleg eladó, hogy azokat közvetítő intézetemben előjegyeztenni sziveskedjenek.**Kiadó föld.** A F.-Józsa község határán 28 1/2 kat. hold elsőrendű szántóföld és kaszáló egy vagy több évre haszonbérbe kiadó. 500.**Eladó ház czuoza földdel** Darabos-utcán, melynek tiszta jövedelme 650 frt. tartott ára csak 9500 frt. 496.**Eladó nemesi birtokok:** Nyir-Acsád, Mihálydi és Mártonfalva határiban, ugy-szintén egy nagyobb szerű ház Debreczenben eladó. — Bőrebb értesítést nyújt irodám. 507.**Fényirdába** tisztességes tanulóknak való fiu felvétetik. 505**Közel a vasúthoz — a Boldog kertben** — kedvező feltételek mellett eladó egy szálló, mely vasuti, vagy postatisztnak állandó lakásul, vagy nagyobb ipari műhelynek igen alkalmas. A mondott célra alkalmassá teszik e helyet: közelsége, kedvező fekvése és a rajta levő jó berendezésü, masszív, adómentes új épület. Területe: 750 □ öl legjobb barna homok föld, termő szőlővel és gyümölcs fákkal beültetve. E terület — vevő által — esetleg két részre is osztható. 504.**Kertészet első rendű,** régen fennálló, összes berendezéssel vagy a nélkül szabad kézből eladó. — Értekezhetni irodám-ban. 506.**Eladó tanyaföld** gazdasági épületekkel 1 hold szállóval a Diószegi-út mellett. Értekezhetni irodám-ban. 508.

Az ezen rovatokban közölték iránt felvilágosítást ad s egy ily közlemény! 25 kr előleges lefizetés mellett, felvesz és közlétesz.

HIRDETMÉNY.10905
1899

Debreczen szabad királyi város 1899 október 1-től 1902 október 1-ig való összesen három évi szénszükségletének biztosítására pályázat nyitattik.

Az évenkénti szénszükségletet a következő:

1. Mintegy 4000 métermázsa I. rendű darabos szibériai vagy porosz kőszén.
2. Mintegy 500 métermázsa pirszén (coax.)
3. Mintegy 15000 métermázsa hazai akna szén.
4. Mintegy 5000 métermázsa hazai porszén (dara szén.)

A szén minőségére, az átvételre és általában az egész szállításra vonatkozó részletes feltételek Debreczen szab. kir. város mérnöki hivatalában (Simonffy-utca 2/2 emelet) megtekinthetők.

Az írásbeli zárt ajánlatok a feltételekben előirt bánatpénzzel 1899. év szeptember 16-ikának dél után 5 órájáig adandók be a polgármesteri hivatalba, — az ajánlatok felbontása pedig 1899. év szeptember 17. dél előtt 10 órakor nyilvánosan történik — a városház nagy tanácstermében.

Pályázni lehet akár egyes, akár az összes szénfajra; — bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírba az 1) ponthoz 250 frt, a 2) ponthoz 100 frt, a 3) ponthoz 500 frt, a 4) ponthoz 150 frt teendő le, mely összeg az ajánlat elfogadása esetén az egy évi vállalati összeg 10%-ára egészítendő ki és ez a szerződés érvénybe léte alatt óvadékképen a városnál letétbe marad.

Ajánlat tevők ajánlataikkal a felbontástól számított 3 hóig kötelezettségben maradnak.

A város fentartja a jogot magának, hogy a beérkezett ajánlatok közt szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a szállítást más uton biztosíthassa.

Kelt Debreczen szab. kir. város Tanácsának 1899. év augusztus hó 21-én tartott üléséből.

A városi tanács.

1-2.